

РЕШЕНИЕ

№ 4623

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 22.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **4629** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).
Образувано е по жалба на ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ АД ЕИК[ЕИК] (настоящо наименование ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД ЕАД. ЕИК[ЕИК]), със седалище и адрес на управление: град. С., Столична община, район М., [улица], Б. Бизнес Център, представлявано от всеки от двама от членовете на Управителния съвет заедно, чрез пълномощник С. В. - С., срещу Решение № Ж-36/17.02.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) във връзка с чл. 22, ал. 1, т. 5 Закона за енергетиката (ЗЕ) се дадени следните задължителни указания на ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ АД: В седемдневен срок след получаване на решението ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ АД да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на В. Г. И. за присъединяване на ФЕЦ, предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в ПИ с идентификатор 38265.59.37 съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], [община], област П.; в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата се излагат съображения, че решението е прието при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като са смесени две административни производства: произнасяне по жалба, с която е сезирана Комисията и налагане на принудителна административна мярка. Твърди се още, че КЕВР не е изяснила фактите и обстоятелствата, които са от значение за разглеждания случай. Според жалбоподателя, в обжалваното решение КЕВР неправилно е приложила материалния закон, като е възприела, че законодателят не предвижда допълнителни изисквания относно предназначението на съседните поземлени имоти. Счита, че именно съседните поземлени имоти в съвкупност с конкретния поземлен имот, в който се предвижда изграждането на ФЕЦ представляват територия по смисъла на параграф 5, т.8 от ДР на ЗУТ и следва да е категорично и безспорно установено, че същата е урбанизирана. Законът за енергия от възобновяеми източници изисква не недвижимият имот да е урбанизирана територия, а недвижимият имот да е в урбанизирана територия. Според жалбоподателя съвкупното разглеждане на нормативните разпоредби относно териториите показва, че под урбанизираните територии следва да се разбират териториите в строителните граници на населените места или селищните образувания, определени с устройствените планове и в тях не се включват земеделските имоти, които са част от землището, съответно урбанизираната територия е обусловена от строителните граници и не се влияе от предназначението на конкретните поземлени имоти. Твърди, че какъв точно е статутът на присъединявания имот, в който ще се изгражда ФЕЦ е въпрос, който е останал неизяснен в административното производство.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява от юр. В.-С., която поддържа жалбата и заявява искане решението на КЕВР да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), чрез процесуалния му представител юрисконсулт К., изразява искане жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – В. Г. И., редовно уведомен, не изпраща представител.

Административен съд София - град, III отделение, 16-ти състав, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е иницирано във връзка с подадена жалба вх. № Е-11Б-00-15/23.04.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), от В. И. с адрес за кореспонденция: [населено място], обл. П., [жк], [жилищен адрес] срещу ЧЕЗ Разпределение България АД, в която се възразява срещу поместени в становище условия за присъединяване към електроразпределителната мрежа на ЧЕЗ Разпределение България АД на обект фотоволтаична централа (ФЕЦ) с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 38265.59.37 съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], [община], област П..

В жалбата се твърди, че от В. И., на 17.11.2020 г. е било подадено заявление за проучване за присъединяване на ФЕЦ по реда на чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), към което са приложени скица и виза за проектиране № 15-905653-02.10.2020 г., издадени от [община], обл. П., технически проект, конструктивно становище и нотариален акт. От страна на ЧЕЗ Разпределение България АД е било издадено писмо с което се изисква ново удостоверение или друг

документ от общината, че територията е урбанизирана. В. И. е представил нова скица с № 15- 64151-25.01.2021 г. на ПИ 38265.59.37 от службата по геодезия, картография и кадастър в [населено място], от която е било видно, че имотът се намира в урбанизирана територия с начин на трайно ползване - за стопански двор. Като допълнително доказателство е приложено и становище от Областна дирекция „Земеделие“ - [населено място] с изх. № РД-10-02-121165-1 от 15.12.2020 г., с което се пояснява, че на основание Правилника за прилагане на Закона за опазване на земеделските земи застроените и прилежащи площи към сгради в стопанските дворове на заличените ТКЗС, включително когато са разположени извън границите на урбанизирана територия (населено място или селищно образувание) се определят като земи в строителни граници. Посоченият от В. И. имот се намира в границите на бивш стопански двор на заличеното ТКЗС К., [община], за който има изработен и приет парцеларен план, видно от който, същият представлява прилежаща площ към сграда и не е необходимо провеждането на процедура по промяна на предназначението на имота по реда на Закона за опазване на земеделските земи. В. И. счита, че са изпълнени изискванията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ и е безспорно установено, че имотът се намира в урбанизирана територия. От страна на електроразпределителното дружество е било издадено Становище със SAP № IB-32-20-22192/ изх. № [ЕГН]/23.12.2020 г., в което е записано че ФЕЦ се присъединява съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗЕВИ без преференции по чл. 31 и чл. 32 от същия закон. В. И. е възразил с писмо вх. № [ЕГН]/29.01.2021 г., като е поискал корекция на издаденото становище, в което да бъде записано, че ФЕЦ ще бъде присъединена с преференции по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Получил е отговор, в който е описано, че за преразглеждането на условията е необходимо да представи документ от общинска администрация (удостоверение или друг документ), удостоверяващ по безспорен начин, че съгласно последното изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо имот 38265.59.37, същият попада в урбанизирана територия по смисъла на § 5, т. 8 от ДР на Закона за устройство на територията (ЗУТ). С писмо вх. № [ЕГН] от 19.03.2021 г. В. И. е приложил писмо от [община], в което е описано, че имот с идентификатор 38265.59.37 представлява и следва да се третира като урбанизирана територия извън регулационните граници на населеното място с предназначение - за стопански двор. На 09.04.2021 г. В. И. е получил писмо от ЧЕЗ Разпределение България АД, с което е изискано да представи удостоверение, от което да е видно, че територията в която попада конкретния имот представлява урбанизирана територия по смисъла на § 5, т. 8 от ДР на ЗУТ. В подадената до КЕВР жалба В. И. възразява срещу искането на ЧЕЗ Разпределение България АД да представи документ, в който да е посочено, че съседните поземлени имоти са със сходни характеристики и преобладаващо предназначение. Към жалбата до КЕВР са приложени:

- Нотариален акт № 14, т. III, рег. № 936, д. 404 от 10.06.2008 г. по описа на нотариус М. Д. с рег. № 448 към регистъра на НК;
- Виза за проектиране № 108/22.10.2020 г. по Скица № 15-905653-02.10.2020 г., издадена от [община];
- Скица с № 15-64151-25.01.2021 г., изд. от СГКК - [населено място];
- Писмо с изх. № РД-10-02-121165-1 от 15.12.2020 г. от Областна дирекция „Земеделие“ - [населено място];
- Становище SAP № IB-32-20-22192;
- Писмо от [община] № АБ-94-00-366/17.02.2021 г.;

- Кореспонденция по електронната поща.

На 07.05.2021 г. в КЕВР е постъпила същата жалба, подадена чрез ЧЕЗ Разпределение България АД, ведно със становището на дружеството.

В становището се твърди, че на 17.11.2020 г. В. И. е подал заявление № [ЕГН] за проучване ФЕЦ, находяща се в ПИ с идентификатор 38265.59.37, [населено място], [община], като е приложил Скица № 15-905653-02.10.2020 г., издадена от АГКК-СГКК - [населено място], в която е описано, че трайното предназначението на територията е земеделска. Е. дружество приема, че за прилагането на разпоредбата на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е необходимо да са изпълнени кумулативни предпоставки, една от които сградата, върху която се предвижда изграждането на ФЕЦ да попада в урбанизирана територия. Позовава се на чл. 7, ал. 1 от ЗУТ, според която урбанизирана територия са населените места и селищните образувания, а съгласно § 5, т. 6 от ДР на ЗУТ „територия на населено място“ е селищната територия, обхваната от строителните му граници, определени с устройствен план, без да се включва землището. До В. И. е било изпратено писмо от 20.11.2020 г., с което е изискано да предостави документ от общината, че територията е урбанизирана (имотът да е в регулационните граници на населеното място). В отговор е било представено писмо от Областна дирекция „Земеделие“ - [населено място], в което е посочено, че не е необходимо провеждане на процедура по промяна предназначението на имота по реда на Закона за опазване на земеделските земи. Е. дружество отново е изпратило писмо до В. И. с искане да предостави информация, че конкретния имот попада в урбанизирана територия по смисъла на ЗУТ, както и че липсват данни дали цялата територия по смисъла на § 5, т. 8 от ДР на ЗУТ е урбанизирана. В. И. е изпратил писмо в вх. № [ЕГН]/29.01.2021 г., с което е представил Скица с № 15-64151-25.01.2021 г., издадена от СГКК - [населено място] на ПИ с идентификатор 38265.59.37, в която като трайно предназначение на територията в посочено: урбанизирана. ЧЕЗ Разпределение България АД е изпратило ново писмо от 16.02.2021 г., с което е изискало В. И. да представи документ от общинска администрация (удостоверение или друг документ), удостоверяващ по безспорен начин, че съгласно последното изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо имот 38265.59.37, същият попада в урбанизирана територия по смисъла на § 5, т. 8 от ДР на ЗУТ (съвкупността от съседни поземлени имоти със сходни характеристики). С писмо вх. № [ЕГН] от 19.03.2021 г. В. И. е приложил писмо от [община], в което е описано, че имот с идентификатор 38265.59.37 следва да се третира като урбанизирана територия извън регулационните граници на населеното място с предназначение - за стопански двор. ЧЕЗ Разпределение България АД не е приело, че изискванията по отношение на територията са изпълнени и отново е изискало с писмо от 09.04.2021 г. В. И. да предостави допълнителни доказателства, че територията, като съвкупност от съседни поземлени имоти по смисъла на § 5, т. 8 от ДР на ЗУТ е урбанизирана с одобрен устройствен план. Според ЧЕЗ Разпределение България АД не е установено, дали територията към която принадлежи конкретния имот е включена в строителните граници на селото. Към становището са приложени и документи, които не са били представени по-рано по административното производство:

- Заявление за проучване № [ЕГН] от 17.11.2020 г., подадено от В. И.;
- Фактура № [ЕГН]/17.11.2020 г.;
- Писмо с вх. № [ЕГН]/16.12.2020 г.;

- Писмо с вх. № [ЕГН]/14.01.2021 г.;
- Писмо с вх. № [ЕГН]/29.01.2021 г.;
- Писмо с вх. № [ЕГН]/19.03.2021 г.;

На 12.05.2021 г. жалбата на В. И. е била изпратена на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3/21.03.2013 г. на ЧЕЗ Разпределение България АД за извършване на проверка по компетентност.

На 26.05.2021 г. в КЕВР е постъпило писмо от ЧЕЗ Разпределение България АД, в което се потвърждава позицията на електроразпределителното дружество, изразена със становището, постъпило на 07.05.2021 г.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013 г., от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх. № Е-ДК-125 от 07.02.2022 г., в който са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани в административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка с оспореното решение № Ж-36 от 17.02.2022. Комисията за енергийно и водно регулиране, на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал. 1, т. 5 ЗЕ дава следните задължителни указания на ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ АД: В седемдневен срок след получаване на решението ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ АД да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на В. Г. И. за присъединяване на ФЕЦ, предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в ПИ с идентификатор 38265.59.37 съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], [община], област П. и в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им. В мотивите на решението КЕВР приема, че ЧЕЗ Разпределение България АД е излязло извън своята компетентност, като е определило изискване към територията, в която ще се изгражда ФЕЦ извън това по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ и не се е съобразило със становищата на компетентните органи по Закона за устройство на територията. Прието е, че електроразпределителното дружество неправомерно е издало Становище със SAP № ПВ-32-20-22192 с изх. № [ЕГН]/23.12.2020 г., в което е записано че ФЕЦ се присъединява съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗЕВИ без преференции по чл. 31 и чл. 32, вместо да определи условията за присъединяване на ФЕЦ по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане ПИ с идентификатор 38265.59.37 съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], [община], област П..

Решението е получено от ЧЕЗ Разпределение България АД на 01.03.2022 г., видно от клеймото на приложеното известие за доставяне и е оспорено пред Административен съд София – град с жалба подадена по пощата на 14.03.2022 г. (приложен плик с поставено клеймо) и заведена деловодно с вх. № Е-11В-00-15 от 25.03.2022 г., по описа на КЕВР.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт, поради

което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 11, ал.1 от Закона за енергетиката (Изм. - ДВ, бр. 18 от 2005 г., в сила от 20.01.2005 г., изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., в сила от 16.07.2010 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2015 г., в сила от 06.03.2015 г., изм. - ДВ, бр. 9 от 2022 г., в сила от 01.02.2022 г.) Комисията е колегиален орган и се състои от 5 членове, включително председател. Съгласно чл. 13, ал.2, т.1 от ЗЕ Комисията разглежда и решава въпросите, свързани с регулиране на бизнес плановете и цените в енергетиката и на В и К услугите и постъпилите жалби в два състава, както следва:

1. (изм. и доп. - ДВ, бр. 9 от 2022 г., в сила от 01.02.2022 г.) състав „Енергетика“, който включва председателя и членовете със стаж в областта на енергетиката.

Съгласно чл. 13, ал.3, т. 1 от ЗЕ Комисията се произнася с мотивирани решения, които са индивидуални или общи административни актове. Решенията се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне:

1. (изм. - ДВ, бр. 9 от 2022 г., в сила от 01.02.2022 г.) един от членовете със стаж в енергетиката - при упражняване правомощия на комисията в енергетиката;

В случая съставът на КЕВР се е произнесъл по жалба в областта на Енергетиката, поради което същият включва председателят и двама от членовете, които са със стаж в областта на Енергетиката. Решението е подписано от двама от членовете на КЕВР със стаж в областта на Енергетиката, поради което е спазено изискването за кворум, съгласно чл. 13, ал.3, т. 1 от ЗЕ.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя изложени в открито съдебно заседание, че Решение № Ж-36 от 17.02.2022 г. е подписано за председател от С. Т., чийто избор съгласно Решение № 8 от 21 юли 2022 г. (обн. ДВ, бр. 58 от 23.07.2022 г.) на Конституционния съд на Република България (КС) е обявен за противоконституционен.

С. Т. е избран за председател на КЕВР с Решение на Народното събрание на Република България от 9 февруари 2022 г. за избиране на председател на Комисията за енергийно и водно регулиране (обн., ДВ, бр. 13/2022 г.). Това решение на Народното събрание с Решение № 8 от 21 юли 2022 г. (обн., ДВ, бр. 58 от 23.07.2022 г.) на Конституционния съд на Република България (КС) е обявено за противоконституционно. Следователно, към датата на постановяване на оспорвания административен акт - 17.02.2022 г. – С. Т. е бил редовно избраният председател на КЕВР. Цитираното решение на КС е постановено след посочената дата, като последиците от същото по никакъв начин не могат да повлияят на законосъобразността на издадения административен акт.

В тази връзка следва да се посочи, че в Решение № 3 от 28.04.2020 г. Конституционният съд обсъжда правните последици от обявяването за противоконституционни на ненормативните правен акт изрично посочва: В цитираното решение изрично е посочено, че решението на Конституционния съд не застрашава правната сигурност, защото има действие само по отношение на преките последиците на обявения за противоконституционен ненормативен правен акт и не засяга останалите правни последици, настъпили след приемането му, които произтичат от други закони. Последните не са правни последици на обявения за противоконституционен ненормативен правен акт и поради това не се обхващат от действието назад във времето на решението за противоконституционност. От анализа на цитираното Решение следва извода, че обявената противоконституционност на акта, който е основание за възникване на правоотношението на С. Т. като председател на КЕВР, води до неговата невалидност (арг. от Решение № 3 от 28.04.2020 г. на КС), не засяга останалите правни последици, настъпили след приемането му, които произтичат от други закони.

В конкретния случай С. Т. е участвал в образуваното производство в качеството му на председател на КЕВР. Участието му в производството не е пряка и непосредствена последица от обявеното за противоконституционно решение на НС, а следва от чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за енергетиката. Следва да се отбележи, че в конкретния случай, дори да бъде изключен гласът на С. Т., в качеството му на председател, това не опорочава проведената процедура. Законодателят не разграничава, участието на председателят от това на останалите членове в конкретния състав. В настоящият случай е изпълнено изискването на чл. 13, ал. 1 за кворум - повече от половината от членовете на съответния състав, тъй като в случая се касае за жалба от компетентността на състав „Енергетика“, който включва председателя и членовете със стаж в областта на енергетиката - трима души. Дори да бъде изключен гласът на С. Т., това не би повлияло на изискуемия кворум. Аналогична е и ситуацията относно начинът на гласуване, Решението е взето с мнозинство от 3 гласа за, при необходими 2, както е посочено в чл. 13, ал. 3, т. 1. В този смисъл е и съдебна практика на ВАС (Решение № 9191 от 09.07.2020 г. по адм. д. № 11875 по описа за 2019 г. на ВАС; Решение № 3612 от 18.03.2021 г. по адм. д. № 10554 по описа за 2020 г. на ВАС; Решение № 7845 от 30.06.2021 г. по адм. д. № 2664 по описа за 2020 г. на ВАС; Решение № 8404 от 12.07.2021 г. по адм. д. № 1801 по описа за 2021 г. на ВАС; Решение № 8882 от 28.07.2021 г. по адм. д. № 897 по описа за 2021 г. на ВАС и др.).

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-36 от 17.02.2022 г. на КЕВР е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма. Издаденото решение съдържа фактически и правни основания с оглед изискванията на чл. 59 от АПК.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно, ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на

лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с, ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г./. В случая, изискванията на Наредбата - чл. 144 и сл. са спазени - изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Спазена е нормата на чл. 35 от АПК.

Неоснователно от Електроразпределителни мрежи Запад ЕАД (с предишно наименование ЧЕЗ България Разпределение ЕАД) се твърди, че Комисията, вместо производството по разглеждане на жалби по чл. 22 от ЗЕ всъщност е провела такова по налагане на принудителни административни мерки (ПАМ) по чл. 201-204 от ЗЕ. Според регламентираната процедура в ЗЕ и Наредба № 3/21.03.2013 г., описана по-горе КЕВР разглежда жалби на основание чл. 22 от ЗЕ, като съгласно ал. 7 на същия член редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3. Съгласно чл. 202 от ЗЕ принудителните административни мерки по чл. 201 се прилагат въз основа на констативен протокол, съставен от лицата, имащи право да упражняват контрол по този закон, с писмено мотивирано решение на комисията или заповед на министъра на енергетиката, които се съобщават на заинтересованото лице в 7-дневен срок от постановяването. В случая от КЕВР са предприети изискуемите съгласно чл. 22 от ЗЕ и чл. 144 и сл. от Наредба № 3 процесуални действия, разгледана е подадена жалба и са дадени указания, по реда на чл. 22, ал.5 от ЗЕ и чл. 147, ал.2 от Наредба № 3. От Комисията не е съставян констативен протокол, съответно не е провеждана процедура по чл. 201-204 от ЗЕ.

Съгласно чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници: с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Процедурата за присъединяване на обекти по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е подробно регламентирана с разпоредбите на чл. 87 и следващите от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). Съгласно чл. 87 от Наредба № 6 лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа

писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост, друго вещно право или наемател на имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 от Наредба № 6 операторът на електроразпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява съгласно чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6. Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне, съгласно чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6. Съгласно чл. 91 от Наредба № 6 в приложимата редакция операторът на електроразпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 от ЗЕ.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на електроразпределителната мрежа разполага е три възможности - да прекрати процедурата предвид чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, мотивирано да откаже присъединяване съгласно чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6, или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето по смисъла на чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6.

Между страните не е налице спор по отношение на това, че ЧЕЗ Разпределение България АД е отказало да издаде становище с условията за присъединяване на обект фотоволтаична централа (ФЕЦ) с мощност 30 kWp, находяща се в ПИ с идентификатор 38265.59.37 съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], [община], област П., заявено при условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ за продажба на произведената електрическа енергия по цена с преференции по чл. 31 и чл. 32 ЗЕВИ. В мотивите на отказа е посочено, че обектът не отговаря на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, тъй като е извън регулация и може да бъде присъединен при условие, че жалбоподателят направи отказ от ползване на преференциални цени по чл. 31 и чл. 32 с.з.

Становището е било обжалвано и след като е анализирала представените от страните доказателства КЕВР е приела, че ЧЕЗ Разпределение България АД е излязло извън своята компетентност като е определило изисквания към

територията, на която ще се изгражда процесната ФЕЦ, каквито не се съдържат в чл. 24, ал. 1 ЗЕВИ, не се е съобразило със становищата на компетентните органи по ЗУТ и е постановила оспорвания административен акт.

Спорът между страните е правен и касае приложението на материалния закон.

За приложението на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ е необходимо изпълнението на три кумулативни условия, предвидени в него, а именно: общата инсталирана мощност на производствения обект да е до 30 kW включително; да бъде изграден върху покривни или фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради или върху недвижими имоти към тях; тези недвижими имоти да са разположени в урбанизирани територии. Изискване имотът да се намира в регулацията на населените места законодателят не е поставил.

По аргумент от чл. 7, ал. 1 ЗУТ териториите в страната са: урбанизирани територии (населени места, селищни образувания и индустриални паркове извън границите на населените места и селищните образувания) ... според основното им предназначение, определено с концепциите и схемите за пространствено развитие и общите устройствени планове. Съгласно дефиницията на законодателя, дадена в § 5, т. 6 от ДР на ЗУТ „територия на населено място“ е селищната територия, обхваната от границите му (строителните му граници), определени с устройствен план, без да се включва землището. На свой ред понятието „землище“ е легално дефинирано в § 1, т. 8 от ДР на Закон за административно териториалното устройство на Република България (ЗАТУРБ), като съвкупност от поземлени имоти, принадлежащи към дадено населено място. Съпоставката на посочените правни понятия установява, че урбанизираната територия е по-тясно понятие, тъй като включва само имотите в строителните граници на населените места. Землището на свой ред е по-широко понятие и включва, както урбанизираните, така и останалите територии, между които и земеделските такива. Съвместното разглеждане на разпоредбите показва, че под урбанизирани територии следва да се разбират териториите в строителните граници на населените места или селищните образувания. В тях не се включват земеделските имоти, които са част от землището, но са извън територията на населеното място по смисъла на ЗУТ. Урбанизираната територия е обективно обусловена от строителните граници и не се влияе от предназначението на отделните поземлени имоти.

От доказателствата по делото: скица на поземлен имот № 15-905653-02.10.2020 г. на ПИ 38265.59.37 на Службата по геодезия, картография и кадастър [населено място], скица на поземлен имот № 15-64151-25.01.2021 г. на ПИ 38265.59.37 на Службата по геодезия, картография и кадастър [населено място], писмо изх. № АБ-94-ОО-368 от 18.03.2021 г. на главния архитект на [община], както и изисканото и получено в настоящото производство писмо изх. № АО-111-00-420(1) от 08.11.2022 г. на кмета на [община] се установява, че имотът се намира в урбанизирана територия, извън регулационни граници на населеното място. Доказателствата не са оспорени по предвидения от закона ред, поради което

следва да се приеме, че са годни да установят посочените в тях факти. При това положение изводите на административния орган, че отказът на Електроразпределителни мрежи Запад АД да стартира процедура за присъединяване на обекта - ФЕЦ - за производство на електрическа енергия е незаконосъобразен са в съответствие с материалния закон. КЕВР е осъществила дължимата преценка на относимите към спора доказателства, събрани в хода на административното производство и въз основа на това е приела законосъобразни правни изводи. Процесният недвижим имот попада в урбанизирана територия, независимо че е извън регулационни граници на населеното място, поради което спрямо него е възможно да се приложи правилото на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Следователно, неоснователно ЧЕЗ Разпределение България АД (понастоящем Електроразпределителни мрежи Запад АД) е излязло извън своята компетентност, като е определило изискване към територията, в която ще се изгражда ФЕЦ извън посочените по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ и не се е съобразило със становищата на компетентните органи по Закона за устройство на територията. По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, поради което жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена. С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение което съдът на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. с чл. 144 АПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ определя в размер на 100 лв. По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ АД ЕИК[ЕИК] (настоящо наименование ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД ЕАД. ЕИК[ЕИК]), срещу Решение № Ж-36/17.02.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал. 1, т. 5 Закона за енергетиката са дадени следните задължителни указания на ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ АД: В седемдневен срок след получаване на решението ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ АД да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на В. Г. И. за присъединяване на ФЕЦ, предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в ПИ с идентификатор 38265.59.37 съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], [община], област П.; в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

ОСЪЖДА ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: град. С., Столична община, район М.,

[улица], Б. Бизнес Център, представлявано от всеки от двама от членовете на Управителния съвет заедно да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: